

115292

Kjære fru Maria Quisling.

De har vel ventet svært på å høre fra meg. Men som Langlie vil forklare Dem var jeg først alvorlig syk, og dernest måtte jeg nærmest flykte fra byen for økonomiens skyld, og ta på meg et arbeid som vil binde meg til slutten av juli. Langlie kan meddele de nærmere omstendigheter, jeg henviser til mitt brev til ham.

Det har vært meg en stor og vemodig glede å arbeide med dette stoffet. Hvis De kunde oppleve noe av den samme stemning når De leser dette prøvekapitlet, så vilde jeg vite at vi var på rett vei. Etter arbeidet med denne prøven, tror jeg faktisk vi kunde få fra oss det aller meste av manuskriptet pr. korrespondanse, og det vilde jo være en stor praktisk lettelse for oss begge. Dette selvsagt under forutsetning av at De fortsatt vilde og var i stand til å sende meg skriftlig fremstilling i likhet med den første, og svare på de spørsmål jeg for hver gang vilde stille Dem.

Allerede her og nu sender jeg Dem et slikt spørsmålsskjema for 2. kapitelet. Selvom vi vil fastholde Deres prinsipp om å holde Deres personlige forhold i bakgrunnen, hvor de ikke direkte berører Quisling, så finner jeg likevel det absolutt nødvendig å gi noen data og vita i dette 2. kapitel av boken, et ganske kort resyme av barndom og ungdom.

Altså: Født når og hvor?

Foreldres navn og stilling?

Barndomshjemmet (utseende, tjenestefolk etc.)?

Skolegang?

Sociale forhold i Kharkow og omegn før revolusjonen?

Ganske kort om revolusjonen og det inntrykk den gjorde på Dem og Deres omgivelser?

Hungersnøden?

I dette kapitel vil jeg da innarbeide Deres erindringer om opp-tøyene i 1905 (støttet til historiske fakta) Hele fremstillingen, her som ellers i boken, mener jeg bør gi inntrykk av objektivitet og selvbehersket saklighet. For bokens suksess, særlig i Amerika, er dette kapitel meget viktig.

Vedrørende prøvekapitlet ber jeg Dem anføre Deres eventuelle bemerkninger (innvendinger, tilføyelser) ute i marginen og så returnere det. Jeg har ikke noe kopi, da jeg i øyeblikket savner karbonpapir.

Det ~~k~~ endelige renskrevne manuskript vil jeg selvsagt ta kopier av.

Som jeg også har meddelt Langlie er jeg villig til å gå ned til 20 %, for sakens skyld.

Hvis De vil jeg skal fortsette, ber jeg Dem sende meg den disposisjon for boken som jeg i sin tid gav Dem. Jeg har ikke kopi av den, og det vil lette meg arbeidet å slippe å sette den opp på ny. Og jeg husker at jeg var svært tilfreds med den.

Hvis De av en eller annen grunn gjerne vil prøve med en annen medarbeider, så tror jeg nok jeg vet om en mann som kunde egne seg. Men om han vil gjøre det vet jeg jo ikke. Han var riktig nok en fremtredende mann innen partiet og Quisling meget hengiven. Spørsmålet er bare om han kunde gå boken det personlighetens preg som den må ha for å fengsle. Han er intelligent som få, men ingen dikter - selvom han skriver klart og lett. Det er ekspedisjonssjef i Kulturdepartementet Odd Viig.

Men som sagt: jeg tror jeg vil føle dyp tilfredsstillelse ved å gjøre dette arbeidet. Og jeg tror også samarbeidet vil gå bra. Vi må bare ha tillit til hinannen, eller rettere sagt: De må ha tillit til meg. Jeg for min del stoler fullt ut på Deres ildhu i oppgaven, Deres klare forstand og livlige forestillingsevne.

Jeg håper det er blitt bedre med helbreden og at det ordner seg med husspørsmålet.

Arvid Hansen